

מ"ת 20444/10/12 - מדינת ישראל - תביעות נגב נגד אחמד אבו כרש, פאטמה גבועה - לא בעניינה, סהאם גבועה - לא בעניינה

בית משפט השלום בבאר שבע

מ"ת 20444-10-12 מדינת ישראל נ' אבו כרש
תיק חיצוני: 03440201140439

מספר בקשה: 3

מדינת ישראל - תביעות נגב ע"י ב"כ עו"ד שלומי שוחט

1. אחמד אבו כרש ע"י ב"כ עו"ד דיוויס שאול
2. פאטמה גבועה - לא בעניינה
3. סהאם גבועה - לא בעניינה

בפני
המבקשת
נגד
המשיבים

החלטה (ביחס למשיב 1)

1. בפני בקשה לחילוט ערבותי של המשיב 1 לאחר שהחלטה ביחס לבקשה לחילוט ערבותיהן של המשיבות 2,3 נתקבלה בדיון מיום 14.1.15, ובית המשפט הורה על חילוט ערבותיהן של המשיבות 2,3.
2. בקצה המזלג יצוין, כי המשיב 1, הואשם בביצוע עבירות של שהייה בישראל שלא כדין, והפרעה לשוטרי במילוי תפקידו.
3. ביום 18.10.12, ניתנה החלטה בעניינו של המשיב 1, לפיה ניתן לאזן את החשש להימלטות מן הדין, נשוא עילת המעצר בעניינו על דרך של ערבות כספית, ובית המשפט הורה על שחרור בכפוף להפקדה בסך 9,000 ₪, ערבות עצמית בסך 9,000 ₪ ושתי ערבויות צד ג' בסך 9,000 ₪ עליהן חתמו המשיבות 2,3.
4. לאחר שהמשיב 1 לא עמד בתנאי השחרור, הופחת סכום ההפקדה (לאחר מס' דיונים שהתקיימו בנושא), בסך של 6,000 ₪, אשר הופקד להבטחת התייצבות המשיב 1 לדיונים בעניינו.

5. כעולה מהבקשה לחילוט ערבויות, וכפי שפורט בהרחבה בהחלטתי מיום 14.1.15, כמו גם בהחלטות נוספות בעניינו של המשיב 1, המשיב 1 לא התייצב כלל לדיונים בתיק העיקרי בעניינו (בהחלטתי מיום 14.1.15 פירטתי את מהלך הדיונים והסיבות שנמסרו ביחס לאי התייצבות המשיב 1), דיונים אשר לכולם התייצב בא כוח המשיב 1. בסופו של יום בדיון מיום 18.9.14, נמחק כתב האישום, לאור אי התייצבות המשיב 1.

6. סעיף 51 (א) קובע כי: **"נוכח שופט כי משוחרר בערובה הפר תנאי מתנאי השחרור וכי לא ניתן להביאו בפניו, רשאי הוא להורות על חילוט הערבות"**.

7. בעניינו של המשיב 1 כמפורט בהרחבה בהחלטה מיום 14.1.15 הופר התנאי הבסיסי והעיקרי לתנאי השחרור, מקום שהגם שהמשיב 1 הוזמן כדין והגם שהמשיב 1 היה מיוצג, המשיב 1 נמנע מלהתייצב כלל לדיונים בתיק העיקרי החל מיום שחרורו, ובסה"כ ל - 6 דיונים, תוך שכעולה מדברי בא כוחו באותם דיונים בפרוטוקולי אותם דיונים, תחילה נמסרו טענות שונות, בהמשך נטען כי המשיב 1 ניתק את הקשר עם בא כוחו, ובהמשך בכל זאת, נמסרה סיבה נוספת לאי ההתייצבות. תוצאת הפרת התנאי הבסיסי שנועד להבטיח את התייצבות המשיב 1 לדיונים בעניינו, הייתה מחיקת ההליך בשל חוסר היכולת לאכוף את ההתייצבות על המשיב 1.

8. ביחס לבקשה לחילוט ערבויות - ראוי לציין כי למשיב 1 ניתנה האפשרות להתגונן, מקום שהמשיב 1 היה מיוצג, ובא כוחו התייצב, קל וחומר, מקום שהמשיב 1 ידע על הדיונים וקל וחומר מקום שאלו נדחו פעם אחר פעם על מנת לאפשר לו להיות נוכח בדיון.

9. הבקשה לחילוט הערבויות הוגשה ביום 22.9.14 והדיון בה נקבע ליום 28.10.14.

10. לדיון בבקשה לחילוט ערבויות ביום 28.10.14, לא התייצבו לא המשיב 1 ולא בא כוחו, והדיון נדחה תוך שהמזכירות נתבקשה לזמן את המשיב 1 הן באמצעות בא כוחו והן באמצעות שתי הערבות (המשיבות 2,3).

11. לדיון הנדחה בבקשה לחילוט הערבויות שהתקיים ביום 15.12.14, התייצבו המשיבה 2, ובא כוח המשיב 1. ב"כ המשיב 1 הודיע כי המשיב 1 יודע על הדיון אך לטענתו (של המשיב 1) לא הצליח לקבל אישור כניסה, ונתבקשה דחייה.

12. בהחלטתי מיום 15.12.14 נעתרתי לבקשת הדחייה, תוך שצוין כי על בא כוח המשיב 1 להודיע למשיב 1 על מועד הדיון שנקבע, בנוסף צוין כי: **"המשיב 1 יתייצב עם פרוטוקול זה במת"ק, לשם הסדרת אישור הכניסה לישראל בהקדם האפשרי, ולא יאוחר מתוך יומיים מהיום"**.

13. לדיון הנדחה בבקשה לחילוט הערבויות, שנקבע בנוכחות בא כוח המשיב 1, ליום 14.1.15, התייצב בא כוח המשיב 1, טען כי נמסר לו על ידי המשיבה 2 כי המשיב 1 ניסה להיכנס ואף הגיע למחסום, אך לא הצליח להיכנס לישראל.

14. בהחלטה מיום 14.1.15, הוריתי על דחיית הדיון ליום 23.3.2015, תוך שצוין, כי המשיב 1 הוזמן באמצעות בא כוחו אשר יקבל לידי את ההזמנה, וכי: **"המשיב 1 יתייצב במת"ק עם פרוטוקול זה, לשם הסדרת אישור הכניסה לישראל ליום הדיון, לא יאוחר מיום 1.3.15"**. באותה החלטה נתבקש המת"ק לאשר כניסת המשיב 1 לישראל לצורך ההתייצבות לדיון, ו בסיפא של אותה החלטה, נרשם בצורה מודגשת: **"מובהר לבא-כוח המשיב 1, כי ככל שתעלה טענה שהמשיב 1 לא הורשה להיכנס לישראל לדיון הבא, יש להמציא אסמכתאות לעניין זה, ולא תתקבלנה טענות בעלמא ללא אסמכתאות"**.

15. לדיון ביום 23.3.15, בבקשה לחילוט ערבויות, התייצב בא כוח המשיב 1, טען כי פגש את נציג משפחת המשיב 1, במחסום, קיבל מידי מסמכים רפואיים אושות המשיב 1, טען כי אותו בן משפחה: **"הסביר לי שהנאשם לא יוצא מהבית, ולא יכול לנסוע וזאת עקב מצבו הרפואי... אני אמצא חוות דעת רפואית שמתייחסת למצבו הרפואי העדכני של המשיב. אצטרך דחייה של חודשיים לצורך המצאת חוות הדעת..."**.

16. לבקשת בא כוח המשיב 1 ובתיאום עם יומנו, נדחה המשך הדיון בבקשה לחילוט ערבויות ליום 18.5.15, על מנת לאפשר לו להציג את חוות הדעת ובסיפא של אותה החלטה צוין בהדגשה: **"ככל שלא תומצא חוות דעת רפואית ערוכה כדין, המלמדת על העדר יכולת רפואית להתייצב לדיון, בא כוח המשיב 1 יודיע למשיב 1 מועד הדיון ויוודא התייצבותו"**.

מובהר כי לאור אופיה של הבקשה ככל שהמשיב 1 לא יתייצב תדון הבקשה לחילוט ערבויות בהעדרו ובפרט מקום שהוא מיוצג.

ככל שהמשיב 1 חפץ להתייצב מובהר כי עליו לפעול מול המת"ק מבעוד מועד על מנת להסדיר כניסתו לישראל וכי ככל שתעלה טענה לפיה פנה מבעוד מועד למת"ק ולא ניתן לו היתר כניסה, טענה זו לא תיבחן ללא צירוף אסמכתאות אודותיה.

17. לדיון בבקשה לחילוט ערבויות, שהתקיים ביום 18.5.15, ואשר כאמור נקבע בנוכחות בא כוח המשיב 1, ובתיאום עם יומנו, לא התייצב המשיב 1. עד לאותו דיון ובמהלך אותו דיון, לא התקבלה כל חוות דעת רפואית אודות המשיב 1, ולא התקבלו כל אסמכתאות לפיהן פנה המשיב 1 לקבל אישור כניסה לישראל, וסורב.

18. כמפורט בהחלטתי מיום 18.5.15, לאחר שבא כוח המשיב 1 לא התייצב, עו"ד עמית דויטשר אשר נכח באולם אחר, יצר קשר עם בא כוח המשיב 1, שאל אותו האם בדעתו להתייצב, ובא כוח המשיב 1, מסר לו כי לא ידע על הדיון (וזאת הגם שכאמור לעיל, הדיון נקבע בנוכחותו ובתיאום עם יומנו). לפנים משורת הדין, ציינתי באותה החלטה: " **לפנים משורת הדין, אמנע מלדון עתה בבקשה לגופה.**

בא כוח המשיב 1 ינמק בתוך 10 ימים מהיום הסיבה לאי התייצבותו, והאם יש מקום לקבוע דיון נוסף לאחר שניתנה למשיב 1 ההזדמנות לטעון טענותיו כנגד בקשת החילוט היום.

ככל שבא כוח המשיב 1 יעתור לקביעת דיון נוסף, ינמק מדוע אין מקום לחייב את המשיב 1 בהוצאות."

19. בא כוח המשיב 1 לא הגיש דבר, חרף האמור בהחלטה מיום 18.5.15 ונוכח מחדלו זה, הוגשה על ידי המבקשת, ביום 18.6.15, "בקשה למתן החלטה", בה עמדה על התנהלות המשיב 1 ועל העובדה שלא הגיש דבר חרף האמור בהחלטה מיום 18.5.2015.

20. הגם כך, החלטה זו לא ניתנה מיד, ובית המשפט המתין פרק זמן של חודש נוסף בו לא הוגש דבר מטעם בא כוח המשיב 1, חרף האמור בהחלטה מיום 18.5.15.

21. מקום בו הופר התנאי הבסיסי שלשמו הועמדה הבטחה הכספית, דהיינו, הבטחת התייצבות המשיב 1 למשפטו, מקום שהמשיב 1 מעולם לא התייצב למשפטו ומקום שההליך נמחק בשל העדר יכולת לאכוף על המשיב 1 את ההתייצבות שעה שהמשיב מתגורר בשטחי הרשות הפלסטינית ומטבע הדברים משטרת ישראל אינה יכולה להביאו בצו הבאה, מקום בו המשיב 1 ידע על הבקשה לחילוט הערבויות ונמנע מלהתייצב לדיונים בעניינו, ומקום בו מעבר לכך שניתנו למשיב 1 מספר הזדמנויות להתגונן שעה שנקבעו מספר דיונים בבקשה לחילוט ערבויות, הרי שמקום שהמשיב 1 היה מיוצג, ובהינתן אופייה הממוני של הבקשה, סבורני כי עדיין הייתה למשיב 1 האפשרות להתגונן באמצעות בא כוחו, גם אם בחר שלא להתייצב לדיונים בבקשה לחילוט הערבויות (אשר כאמור לעיל, ידע עליהם ולא הגיש כל אסמכתא המלמדת על נבצרות מלהתייצב אליהם, בין אם מסיבה רפואית ובין אם בשל סירוב מטעם המת"ק), הרי שדין הבקשה להתקבל, קל וחומר, נוכח מחדלו של בא כוח המשיב 1 להגיש דבר בהתאם לאמור בהחלטה מיום 18.5.15.

22. בנסיבות אלו, ולאור כל האמור לעיל, אני מורה על חילוט הפיקדון שהופקד על ידי המשיב 1 להבטחת התייצבותו לדיונים בתיק העיקרי בסך ₪ 6,000 על פירותיו.

23. לפנים משורת הדין, אמנע מחילוט הערבות העצמית.

24. המזכירות תשלח העתק החלטה זו לב"כ הצדדים ולמשיב 1 באמצעות המשיבות 2,3, על פי כתובותיהן.

ניתנה היום, ה' אב תשע"ה, 21 יולי 2015, בהעדר הצדדים.